

stor Opmærksomhed, men ikke med Overraskelse. Naar det ærede Medlem forsikrede, at der slet ikke kunde være Tale om Konkurrence mellem Herregaarde og Andelsmeierier paa Smørfabrikationens Omraade, at man fra Herregaardenes Side ikke ønsker noget mere eller hellere, end at der kom saa meget fint Smør paa Markedet som muligt, saa vil jeg dog sige, at jeg ikke ganske kan dele hans Overbevisning i saa Henseende. Jeg veed ikke bedre, end at den, som har en Vare at handle med, ønsker at faae en saa god Betaling derfor som muligt, og jeg tror, at det er en almindelig Regel, at jo flere af samme Vare, der kommer paa Markedet, desto mere er man ogsaa udsat for, at Prisen falder. At altsaa Nogen, der har en Vare, som han handler med, skulde ønske, at der kommer saa meget som muligt af den paa Markedet, det tillader jeg mig for mit Vedkommende meget at betvivle. Jeg har i Grunden i Øvrigt slet ikke nogen Anledning til at sætte noget Spørgsmaalstegn til den store Interessee, som man fra mange Herregaardseierers Side viser for Landbefolkningen i det Hele, ogsaa udenfor Herregaardenes specielle Interessse. Den have vi set flere Beviser paa, men jeg tror dog, man undertiden maa være noget forsigtig lige overfor Forsikringer af den Art, som fra det ærede Medlems Side — det erkjender jeg — naturligvis ere mente fuldkommen oprigtigt. Det, som Lovforslaget egentlig tager Sigte paa, eller jeg kan sige i det Hele og Væsentlige tager Sigte paa, er jo, som den høitærede Justitsminister betonede, det Hygieiniske, det Sanitære; og naar man gennemgaar de forskjellige Grunde, som have været medvirkende til dette Lovforslags Fremkomst, saa tror jeg, man maa sige, at den eneste af disse, for hvilken der har kunnet fremføres noget Positivt, noget virkelig Positivt, er Mælkenes Evne eller Egenkab som smittebærende. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgtreds (Zungeren) har vist fuldkommen Ret deri, at Frygten for, at Mælken skulde udbrede Tuberkulose, var meget overdreven, og de Exempler, han anførte, navnlig fra Mælkesalg i store Stæder, fandt jeg være meget oplysende. Men naar der en Gang er udbrudt Tyfus, Skarlagenseber, Børnekopper, kort sagt, en af de Sygdomme, som omhandles i Lovforslaget, tror man i det Mindste at vide, at Mælken er smittebærende med Hensyn til saadanne Sygdomme. Men dette altsaa ubestridt veed jeg slet ikke, hvorfor man skal gaa til de Foranstaltninger derimod, som Lovforslaget foreslaar; thi i Motiverne finder man et ganske andet og meget simplere Middel omtalt, som i enhver Henseende er tilfredsstillende, og det er Røgning

af Mælken, hvor der er Fare for Smitte. Man ser i Motiverne, at Stiftsphysikus'en i Tyn i sin Indberetning om den store Epidemi, under hvilken der forekom 17 Dødsfald, klager over, at Epidemien udbrod, fordi man — det staar udtrykkeligt i Motiverne — havde undladt at koge Mælken, saaledes som man tidligere havde gjort. Det er altsaa denne vistnok ansete Læges Mening, at naar man koger Mælken, er Smittefarligheden derved ophævet. Naar en Epidemi er udbrudt paa Mælkeriet, er det jo en meget mindre indgribende Foranstaltning at koge Mælken, saa længe til Faren er forbi, inden man udliverer den, end at stride til saadanne Bestemmelser, som findes i det foreliggende Lovforslag. Endnu har jeg kun en Bemærkning tilbage lige overfor den høitærede Justitsminister. Naar han nu betonede, at det forholdt sig ganske rigtig at det var Hensigten med 2det Punktum i Lovforslagets § 15 at drage Andre til Ansvar for en begaaet Forfeelse end dem, som Forfeelsen i Virkeligheden kunde, i det Mindste direkte, tilskrives, saa vil den høitærede Minister ikke kunne undlade at indrømme mig, at det er Noget, der strider mod de almindelige Strafferetsregler. Nu siger den meget ærede Minister: Ja, det maatte være saaledes, det kunde ikke være anderledes her, det var ikke nok, man straffede den, der forestod Meieriet; men de Andre maatte ogsaa passe paa. Jeg tror, at med den Slags Grunde har man jagt meget Vidt; thi Spørgsmaalet er jo dette: Har en Mand forset sig eller ikke? og det er det, Domstolene skulle bedømme efter de almindelige Regler, og andre kan jeg ikke paa nogen Maade ønske indsat i Lovforslaget.

Zungeren: Jeg har kun bedt om Ordet for at slaa en Udtalelse fast af den høitærede Minister, nemlig denne, at Ministeren ikke mente, at Politimestrene rundt omkring i Landet, efter den bestaaende Lovgivning, havde Ret til at gribe ind lige overfor Andelsmeierierne for Diebliftet. Det er mig kun et Bevis for, at man maa være yderlig forsigtig ved Bedtagelsen af den Slags Love, naar man ser, at Politimestrene endogsaa kunne gaa udenfor deres Competence, hvad de efter den høitærede Ministers Udtalelse have gjort, i det Mindste oppe i Bendisyssel. Det var blot denne Udtalelse af Ministeren, jeg vilde slaa fast.

Holstein-Holsteinborg: Det ærede Medlem fra Næstved (Vesth) bemærkede, at han ikke ret kunde forstaa, at de store ældre Meierier ikke godt kunde være tjente med, at der fremkom godt Smør fra de ny større